

รูปแบบการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผา มอญโบราณ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วรรณภา สูติธนาณฑ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยการดำเนินงานทางด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในปัจจุบันของวิสาหกิจชุมชนเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ และศึกษารูปแบบและลักษณะการดำเนินงานในปัจจุบัน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินกิจกรรมเครื่องปั้นดินเผาของวิสาหกิจชุมชนหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเจาะจงเฉพาะเจ้าของกิจการ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์โดยวิธีพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมเครื่องปั้นดินเผามีการเปิดดำเนินงานมานานกว่า 10 ปี มีลักษณะเป็นกิจกรรมขนาดเล็กจำนวนพนักงานไม่เกิน 5 คน ส่วนใหญ่อาศัยเงินทุนของตนเองในการดำเนินงาน และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ส่วนใหญ่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่ให้การรับรอง

ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานวิสาหกิจเครื่องปั้นดินเผา พบว่า กลุ่มตัวอย่างประสบความสำเร็จในการดำเนินงานด้านการผลิต การตลาด การเงินและการจัดการในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนั้น พบว่าปัญหาด้านการจัดการและการเงินมีความรุนแรงในระดับน้อย ส่วนปัญหาด้านการผลิตและการตลาดมีความรุนแรงในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : รูปแบบการดำเนินงาน วิสาหกิจชุมชน การพัฒนาอย่างยั่งยืน

*อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
E-mail : tidy.tidty@gmail.com*

The Community Enterprise Operation Model of Ancient Mon National Earthenware for Sustainable Self-sufficiency

Wannapa Thititananont*

Abstract

This research aimed to study the operation of community enterprise in the Earthenware production sector regarding marketing, production, finance and management. The data was collected from owner of community enterprise. Analysis results were performed by Statistical Package for Social Science(SPSS) and description. The study revealed that overall group was found more than 10 years. It was small enterprise with not more than 5 employees and invest by their investment. Also, their products were certified by the concerned party.

It revealed that the success of production, marketing, finance and management were found at a moderate level. However management and finance problems were found at a low level and other problems, such as production and marketing were found at a moderate level.

Keywords: Operation Model , Community Enterprise , Sustainable Self-sufficiency

*Lecturer of Faculty of Management Science.

Phranakorn Rajabhat University

E-mail : tidy.tidy@gmail.com

บทนำ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) เรื่อยมาจนถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน เป็นฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) มีการมุ่งเน้นการ พัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการกระจายตัวสู่ระดับท้องถิ่น และชุมชน เสริมสร้างขีดความสามารถของคนและ ชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงและพลวัตของโลก เพื่อให้ ประชาชนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้าง อย่างทั่วถึง การพัฒนาชุมชนให้มีภูมิคุ้มกันที่ดี เป็น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ภาครัฐนำมาปรับใช้เพื่อ ให้คนในชุมชนสามารถอยู่รอดและพึงพาตันเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนให้มีความสอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในยุค ปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม คำถ้าที่ยังเป็นปัญหาและยัง คงต้องแสวงหาคำตอบอยู่คือ ทำอย่างไรจึงจะเพิ่ม บทบาทและขีดความสามารถของชุมชนที่มีต่อระบบ เศรษฐกิจให้มากขึ้น เพิ่มความแข็งแกร่งให้กับ เศรษฐกิจชุมชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ สถาบันครอบครัวให้มีภูมิคุ้มกันที่ดีและสามารถ พึงพาตันเองได้ หนึ่งในหลักหลายวิธีการในการ แสวงหาคำตอบต่อปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องมีการ ศึกษาถึงสภาพการดำเนินงานและทำการศึกษา ปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจ ชุมชนในด้านต่างๆ รวมกัน เช่น ด้านการผลิต ด้าน การตลาด ด้านการเงินและด้านการจัดการของกลุ่ม วิสาหกิจตั้งกล่าว รวมทั้งศึกษาสภาพปัญหาการ ดำเนินงานด้านต่างๆ อันเป็นอุปสรรคต่อการ ดำเนินงาน และเพื่อแสวงหาทางออกและแนวทาง

การแก้ไขปัญหา เพื่อให้ชุมชนสามารถพึงพาตันเอง ได้อย่างแท้จริง

ผลของการมุ่งเน้นการใช้นโยบายการพัฒนา เศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการกระจายตัวไปสู่ระดับ ท้องถิ่นและชุมชน ได้ก่อให้เกิดการรวมตัวของคนใน ชุมชนต่างๆ เป็นกลุ่มชุมชนหรือครัวเรือน มีการร่วม มือกันในการนำอาชญากรรมปัญหาท้องถิ่นของตนที่มีอยู่ เดิมกลับมาปัดฝุ่น เพื่อทำการผลิตและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้กลับมามีชีวิตชีวากรัง โดย หนึ่งในภูมิปัญญาท้องถิ่นในการศึกษาครั้งนี้ ได้รวม ถึงผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาmomoyโบราณ ตำบล กาฬเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

เดิมที่การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาว กาฬเกร็ดนั้น มีการสืบทอดกรรมวิธีการผลิตมาจาก บรรพบุรุษชนชาติมอญที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ครั้นเมื่อมาตั้ง ถิ่นฐานบ้านเรือนบริเวณกาฬเกร็ด ได้มีการนำเอา ความรู้ที่ติดตัวมาเพื่อทำการผลิตเครื่องใช้ไม้สอย ต่างๆ และ glype เป็นแหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาเรื่อย มา จึงมีการตั้งชื่อเป็นหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาอยู่ โบราณ ตั้งอยู่บริเวณสองข้างทางเดินรอบกาฬ ตำบลกาฬเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีใน ปัจจุบัน

ศิลปะการปั้นเครื่องปั้นดินเผาอยู่โบราณ นั้น นับเป็นหัตถกรรมพื้นบ้านที่เก่าแก่และมีมา อย่างยาวนานของจังหวัดนนทบุรี เครื่องปั้นดินเผา ของชาวกาฬเกร็ดมีหลักหลายขนาด ตั้งแต่ขนาด ใหญ่เรียymajunถึงขนาดเล็ก และมีการตกแต่งแบบ เรียบง่าย หรืออาจจะมีการแกะสลักภาพลายบ้าง เพียงเล็กน้อย เช่น โอง อ่าง ครก กระปุก และโองพูล เป็นต้น ปัจจุบันยังได้นำมาผลิตเครื่องปั้นดินเผา

ประเภทสวยงาน มีการแก้สักตกแต่งและฉลุ
ลดลายอย่างลงตัว หรือที่เรียกว่าลายวิจิตรด้วย

ในระยะต่อมา ชาวเกาะเกร็ดเริ่มผลิต
เครื่องปั้นดินเผาลดน้อยลง เนื่องจากมีผลิตภัณฑ์
ชนิดอื่นทดแทนได้มากและหลากหลายชนิด เช่น
ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก โลหะ แก้วและกระเบื้อง
เป็นต้น อีกทั้งต้นทุนในการผลิตเครื่องปั้นดินเผามี
ราคาสูง และแรงงานเริ่มหายากโดยเฉพาะแรงงานที่
มีฝีมือและมีศิลปะในการปั้นเครื่องปั้นดินเผาแบบ
มอญ ทำให้ชาวเกาะเกร็ดโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่หันไป
ประกอบอาชีพอื่นแทนและยังคงหลงเหลือกลุ่ม
ผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาในตำบลเกาะเกร็ดเพียง
ไม่กี่รายส่วนใหญ่ให้อนาคตของผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา
เกาะเกร็ดเริ่มมีดวน จนกระทั่งเมื่อหน่วยงานภาครัฐ
ได้จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ศิลป์
วัฒนธรรม และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน เพื่อให้เกิดการ
กระจายรายได้อย่างทั่วถึง จึงได้มีการนำศิลปะการ
ปั้นเครื่องปั้นดินเผาของชาวเกาะเกร็ดซึ่งเคยได้รับ
ความนิยมในอดีตกลับมาพื้นฟูอีกรอบหนึ่ง อย่างไร
ก็ตาม ยังเป็นที่น่ากังวลอยู่ว่า การปัดผันวิสาหกิจ
เครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ ตำบลเกาะเกร็ด
ในครั้งนี้ จะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้วิสาหกิจ
เครื่องปั้นดินเผาดังกล่าว มีการเติบโตและสามารถอยู่
รอดได้อย่างยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนผ่านแรง
และความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของโลกไว้
พร้อมแคนเน่นในปัจจุบัน

จากการเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพการดำเนิน
งานในปัจจุบันของวิสาหกิจเครื่องปั้นดินเผามอญ
โบราณ เพื่อสืบเสาะ ค้นหา ให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือ

แนวทางการดำเนินงาน ซึ่งเป็นทำการศึกษาวิจัยร่วม
กันระหว่างนักวิจัยและชาวบ้าน ซึ่งมีความคุ้นเคยกับ
ทรัพยากรของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่เป็นอย่างดี โดย
ทำการศึกษาถึงปัจจัยการดำเนินงานด้านต่างๆ ได้แก่
ด้านการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดการ
ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชนเครื่องปั้นดินเผา
มอญโบราณ และปัญหาการดำเนินงานด้านต่างๆ
อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนใน
ห้องถินที่ตนอาศัย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงลักษณะการ
ดำเนินงานในปัจจุบัน สิ่งที่เป็นผลสำเร็จและปัญหา
อุปสรรคการดำเนินงาน รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ
เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนเพื่อการพึ่งพา
ตนเองอย่างยั่งยืนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน
ต่อไปอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการดำเนินงานทางด้าน^{ต่างๆ} ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในปัจจุบันของ
วิสาหกิจชุมชนเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ

2. เพื่อศึกษารูปแบบและลักษณะการ
ดำเนินงานในปัจจุบัน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค^{ต่างๆ} ในการดำเนินกิจกรรมเครื่องปั้นดินเผาของ
วิสาหกิจชุมชนหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ
วิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา
ครั้งนี้ ทำการสำรวจข้อมูลการดำเนินงานของ
วิสาหกิจชุมชนกับกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่
ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ที่ยังคงดำเนินกิจการผลิตเครื่องปั้นดินเผาอยู่ใน
ปัจจุบัน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
(purposive sampling) โดยคัดเลือกจากวิสาหกิจ

เครื่องบันดินเพาที่เปิดดำเนินงานและมีที่ตั้งโรงงานอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ด และมีความยินดีในการให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการเครื่องบันดินเพา ได้แก่ ปัจจัยด้านการผลิต การตลาด การเงินและการจัดการรวมถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ใน การดำเนินงาน โครงสร้างของแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วนดังนี้ คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลลักษณะการดำเนินงาน เป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานและอุปสรรคด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ รายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ เพื่อทำการสอบถามโดยตรงจากผู้ผลิตซึ่งเป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนของกิจการเครื่องบันดินเพา

ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยและรายงานการศึกษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมา และการดำเนินงานของหมู่บ้านเครื่องบันดินเพาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่เกี่ยวข้องการดำเนินกิจการ โดยใช้สถิติพรรณนา

“ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการเครื่องบันดินเพา ได้แก่ ปัจจัยด้านการตลาด การผลิต การจัดการและด้านการเงิน โดยใช้สถิติพรรณนา

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงาน ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการตลาด การผลิต การเงินและด้านการจัดการ โดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการศึกษารูปแบบการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน หมู่บ้านเครื่องบันดินเพาโดยรวมเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ในครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานและแนวทางอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนดังนี้คือ วิสาหกิจเครื่องบันดินเพามอยู่ในช่วงต้น ดำเนินการโดยครอบครัวและส่วนใหญ่เป็นกิจการที่ดำเนินงานสืบทอดกันมาเป็นระยะเวลานาน จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง และเป็นสินค้าหัตถกรรมที่มีเรื่องราวสืบทอดกันมาตั้งแต่ครั้งอดีตที่ชาวมอยู่ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงรักษาและเริ่มประกอบอาชีพการทำเครื่องบันดินเพาอยู่ในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ดในปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์เครื่องบันดินเพา จึงมีความเป็นเอกลักษณ์และสวยงามตามแบบศิลปะของชาวมอยู่ จันได้รับการยอมรับจากหน่วยงานราชการจังหวัดนonthaburi ให้นำผลิตภัณฑ์เครื่องบันดินเพา ดังกล่าวจัดทำเป็นตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด

การดำเนินงานวิสาหกิจเครื่องบันดินเพามอยู่ในช่วงต้น ดำเนินการโดยครอบครัว และเป็นงานที่ต้องอาศัยฝีมือ

และความชำนาญในการผลิต จึงมีพนักงานจำนวนน้อย ทำการผลิตและแกลล์กลวดลายแบบขึ้นต่อขึ้น อย่างไรก็ตามผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตได้นั้น จะทำการตรวจสอบคุณภาพสินค้าในเบื้องต้นจากช่างผู้ชำนาญงานเพื่อคัดแยกระดับขั้นคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่ให้การรับรองมาตรฐาน สินค้า เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.) มาตรฐานรางวัลหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ทั้งในระดับ 5 ดาว 4 ดาว และ 3 ดาว เป็นต้น

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการดำเนินงาน แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยปัจจัยการดำเนินงานด้านต่างๆ

ปัจจัยการดำเนินงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
การตลาด	3.09	1.116	ปานกลาง
การผลิต	3.28	.944	ปานกลาง
การจัดการ	3.05	.945	ปานกลาง
การเงิน	3.28	.846	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการตลาด การผลิต การจัดการ และการเงิน ในภาพรวมมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานแต่ละด้านดังนี้คือ

การวิเคราะห์ปัจจัยการดำเนินงานด้านการตลาด ส่วนใหญ่ผลการดำเนินงานอยู่ระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นความสามารถในการรักษาลูกค้าเดิม ไวย์ได้ซึ่งมีผลการดำเนินงานในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา เป็นสินค้าที่มีความต้องการเฉพาะกลุ่ม มิใช่สินค้าที่นิยมใช้แพร่หลาย ทั่วไป ทำให้ยอดขายค่อนข้างคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลง ง่ายนัก ส่วนปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาด ของผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา คือ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ขาดความทันสมัย ชนิดและประเภทของผลิตภัณฑ์มีให้คัดเลือกซื้อหาได้น้อย ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเครื่องปั้นดินเผา เป็นกิจการที่เปิดดำเนินงานมาเป็นระยะเวลานาน และมีการถ่ายทอดวิธีการผลิตจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง จึงทำให้ขาดการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ และปัญหาจำนวนลูกค้าใหม่ลดลง เนื่องจากช่องทางการจำหน่ายมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ดังนั้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านการตลาด จึงควรส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์และพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ ให้มีรูปทรงสวยงาม และมีประโยชน์ใช้สอยได้หลากหลายยิ่งขึ้น หรืออาจผสมผสานผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาเข้ากับผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ เช่น ผ้าไหม หวาย และโลหะ เป็นต้น ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้การขยายตลาดและกลุ่มลูกค้าของผลิตภัณฑ์จากเครื่องปั้นดินเผาเป็นไปได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และยังก่อให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมสิงประดิษฐ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

ด้านการผลิต ผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นด้านความชำนาญในการผลิต การผลิตสินค้าได้คุณภาพตามที่ต้องการ และความสามารถในการผลิตได้ตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากส่วนใหญ่กิจการเครื่องปั้นดินเผาได้เปิดดำเนินการมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีประสบการณ์สั่งสมในการดำเนินงานมากขึ้น จนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญในการผลิตเพื่อให้ได้

ผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคทางด้านการผลิตคือ ปัญหาวัตถุดิบมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูง ทั้งนี้หากมีการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบคุณภาพดี ราคาถูกและมีปริมาณเพียงพอ รวมทั้งการปรับปรุงต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้ลดลง น่าจะเป็นการบรรเทาปัญหาทางด้านการผลิตลงได้เป็นอย่างดี

ด้านการเงิน ผลการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นการได้รับเครดิตจากผู้ขายวัตถุดิบและความชำนาญในการบริหารการเงินซึ่งมีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง เนื่องจากกิจการเครื่องปั้นดินเผาส่วนใหญ่เปิดดำเนินงานมาเป็นระยะเวลานาน ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความชำนาญในการบริหารจัดการทางการเงินและความมั่นคงของกิจการ และได้รับความไว้วางใจจากผู้ขายวัตถุดิบ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการด้านการเงินคือ เนื่องจากกิจการเครื่องปั้นดินเผาส่วนใหญ่ใช้เงินทุนหมุนเวียนของตนเอง บางขณะที่มีคำสั่งซื้อเข้ามาจำนวนมาก จึงอาจทำให้ประสบกับปัญหาการขาดเงินทุนหมุนเวียนหรือหากต้องกู้ยืมก็มักกู้ยืมจากญาติพี่น้องตามที่เคยปฏิบัติกันมา ดังนั้น หากมีการให้ความรู้ การอบรมพัฒนาหรือส่งเสริมระบบการให้กู้ยืมเงินลงทุน ให้มีความสะดวกและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ก็น่าจะเป็นแรงจูงใจให้กิจการเครื่องปั้นดินเผาเกิดการขยายการลงทุนเพื่อพัฒนารูปแบบและชนิดของผลิตภัณฑ์ต่อไป

ด้านการจัดการ ผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการประสานการทำงานอย่างราบรื่น ที่มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากหัตถกรรมการผลิต

เครื่องปั้นดินเผาเกรด เป็นกิจการขนาดเล็ก มีจำนวนพนักงานไม่มากนัก ทำให้การติดต่อสื่อสารและการประสานงานสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยตรงระหว่างกันและกัน ปัญหานี้ได้น้อยมาก แต่ปัญหาและอุปสรรคด้านการจัดการที่ผู้ประกอบการต้องประสบคือ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะฝีมือ อย่างไรก็ตาม หากมีการวางแผนการจัดการ เช่น การรณรงค์ส่งเสริมหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของชุมชน การออกงานแสดงสินค้า หรือการนำภูมิปัญญาหรือสินค้าของชุมชนออกเผยแพร่ในเวทีระดับประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถเรื่องราว คุณค่าและความงดงามของศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ตลอดจนให้การสนับสนุนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อดึงดูดให้แรงงานรุ่นใหม่ได้กลับมาให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่ตนเองอยู่อาศัย ก็คาดหมายว่าจะเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะการทำเครื่องปั้นดินเผาอย่างโบราณให้คงอยู่สืบต่อไป

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการดำเนินงานด้านต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงานด้านต่างๆ

ปัญหาการดำเนินงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
การตลาด	3.00	.707	ปานกลาง
การผลิต	2.80	.447	ปานกลาง
การจัดการ	1.80	1.304	น้อย
การเงิน	2.40	.548	น้อย

ข้อเสนอแนะสำหรับวิสาหกิจท้องถิ่น

เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผา ตำบลเก้าอี้ เกร็ด โดยมากมุ่งเน้นทำการผลิตสินค้าให้มีคุณภาพที่ดี และส่วนใหญ่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพสินค้า แต่สิ่งที่ยังขาดไปก็คือ การแสวงหาช่องทางการจำหน่ายให้กว้างไกลออกไป ซึ่งเปรียบเสมือนสั่นเลือดหล่อเลี้ยงกิจการให้สามารถอยู่รอดและเติบโต ทั้งนี้เนื่องจากกิจการส่วนใหญ่จะทำการผลิตสินค้าและวางแผนจำหน่ายหน้าร้าน ซึ่งกลุ่มลูกค้าจะมีเพียงนักท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเท่านั้น ส่วนวันปกติหรือวันทำงานยอดขายจะไม่ดีนัก การแสวงหาและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย เช่น การจัดทำเว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ การให้ส่วนลดทางการค้าหรือของแจกของแถมแก่ลูกค้าที่ซื้อในปริมาณ การตั้งราคาย่อมเยา เช่น จัดแสดงสินค้า และการเจ้าตลาดเข้าหาลูกค้าโดยตรง เช่น การติดต่อกับโรงแรม ร้านค้า หรือร้านอาหารเพื่อจำหน่ายสินค้า เป็นต้น จะทำให้สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและเป็นการขยายตลาดให้กว้างไกลและหลากหลายยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ หากพิจารณาด้านการผลิตพบว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา ตำบลเก้าอี้ เกร็ด ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำให้ขาดความโดดเด่นในตัวสินค้า ดังนั้นการพัฒนาความคิดในการสร้างสรรค์ ให้มีรูปแบบ ชนิด และสีสันที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น สินค้าประเภทเครื่องประดับต่างๆ ของตกแต่งบ้าน หรือการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบต่างๆ และการพัฒนาคุณภาพด้านการผลิต ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มี

ขนาด รูปทรง หรือมาตรฐานต่างๆ ให้ใกล้เคียงกัน รวมทั้งการออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของสินค้าให้มีความสวยงามเป็นที่ดึงดูดใจ ซึ่งจะเป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ และเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าและชุมชนไปในตัว ส่งผลต่อยอดขาย ประเภทและจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา เก้าอี้ เกร็ดเป็นที่รู้จักได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ส่งผลให้วิสาหกิจมีความเข้มแข็ง สามารถอยู่รอดได้และเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในท้ายที่สุด

สรุป

รูปแบบการดำเนินงานวิสาหกิจชุมชน หมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผามอยโบราณเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ศึกษาปัจจัยการดำเนินงานด้านต่างๆ 4 ด้านคือ ด้านการตลาด ด้านการผลิต ด้านการเงิน และด้านการจัดการ ผลการดำเนินโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานในภาพรวมมีความรุนแรงอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญคือ ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งเป็นจุดอ่อนของการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนดังกล่าว ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมถึงสิ่งที่เป็นความสำเร็จของวิสาหกิจ เครื่องปั้นดินเผาคือ การมีสินค้าที่บ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมอันเก่าแก่ สินค้าได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่ให้การรับรองระดับประเทศ สินค้าเป็นที่ต้องการของชาวต่างประเทศ และการได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรถ่ายทอด และให้ความรู้ เกี่ยวกับความเป็นมาและเรื่องราวของผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาชุมชน (2553). บัญชีสรุปการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับประเทศ 3-5 ดาว ปี 2547. <http://www.thaitumbon.com> สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2553.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2553). วิสาหกิจชุมชน. <http://www.smce.doae.go.th> สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2553.
- กาญจนฯ แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530). การพัฒนา : ศักยภาพในการพัฒนาชนบท. สภาพท้องถิ่นแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา : กรุงเทพฯ.
- คณะกรรมการอำนวยการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย (2553). ข้อมูลจังหวัดนนทบุรี : ข้อมูล ทั่วไป. <http://www.thaitumbon.com> สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2553.
- ไฟโรจน์ ภัทรนราภุล. (2546). ยุทธศาสตร์การพัฒนาชาติตามแนวทางชุมชนเพื่อคนเมืองแบบยั่งยืน : ครอบ นโยบายและตัวแบบการจัดการแบบยั่งยืน. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน, สำนักงาน (2548). พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548. กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (เอกสารอัดสำเนา).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554). <http://www.nesdb.go.th> สืบค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2552.
- อลิสา รามโนมุท (2542). เกาะเกร็ด วิถีชีวิตรุ่มเรือนชาวมูริมเจ้าพระยา. กรมศิลปากร; กรุงเทพฯ.